

ትንቢተ ሆሴዕ

Hosea

ትንቢተ ሆሴዕ

ምዕራፍ 1።	3
ምዕራፍ 2።	3
ምዕራፍ 3።	5
ምዕራፍ 4።	5
ምዕራፍ 5።	6
ምዕራፍ 6።	7
ምዕራፍ 7።	7
ምዕራፍ 8።	8
ምዕራፍ 9።	9
ምዕራፍ 10።	10
ምዕራፍ 11።	11
ምዕራፍ 12።	11
ምዕራፍ 13።	12
ምዕራፍ 14።	13

ትንቢተ ሆሴዕ (Hosea)

ምዕራፍ 1።

1፤ በይሁዳ ነገሥታት በያዘያንና በኢዮኦታም በአካዝና በሕዝቅያስም ዘመን በእስራኤልም ንጉሥ በዮአስ ልጅ በኢዮርብዓም ዘመን ወደ ብሔሪ ልጅ ወደ ሆሴዕ የመጣ የእግዚአብሔር ቃል ይህ ነው።

2፤ እግዚአብሔር መጀመሪያ በሆሴዕ በተናገረ ጊዜ፤ እግዚአብሔር ሆሴዕን። ምድሪቱ ከእግዚአብሔር ርቃ ታላቅ ግልሙትና ታደርጋለችና ሂድ፤ ጋለሞታን ሴትና የግልሙትናን ልጆች ለአንተ ውሰድ አለው።

3፤ እርሱም ሄዶ የዴቤላይምን ልጅ ጎሜርን አገባ፤ እርሱም ፀነሰች ወንድ ልጅንም ወለደችለት።

4፤ እግዚአብሔርም። ከጥቂት ዘመን በኋላ የኢይዝራኤልን ደም በኢዮ ቤት ላይ እንቀላለሁና፤ ከእስራኤልም ቤት መንግሥትን እሸራለሁና ስሙን ኢይዝራኤል ብለህ ጥራው፤

5፤ በዚያም ቀን በኢይዝራኤል ሸለቆ ውስጥ የእስራኤልን ቀስት እሰብራለሁ አለው።

6፤ ደግሞ ፀነሰች ሴት ልጅንም ወለደች። እግዚአብሔርም። ይቅር እላቸው ዘንድ የእስራኤልን ቤት ከእንግዲህ ወዲህ አልምርምና ስምዋን ሎሩሃማ ብለህ ጥራት፤

7፤ ነገር ግን የይሁዳን ቤት እምራለሁ፤ በእምላካቸውም በእግዚአብሔር አድናቸዋለሁ እንጂ በቀስት ወይም በሰይፍ ወይም በሰልፍ ወይም በፈረሶች ወይም በፈረሰኞች አላድናቸውም አለው።

8፤ ሎሩሃማም ጡት ባስጣለች ጊዜ፤ ደግሞ ፀነሰች ወንድ ልጅንም ወለደች።

9፤ እግዚአብሔርም። ሕዝቤ አይደላችሁምና፤ እኔም አምላክ አልሆናችሁምና ስሙን ሎሳሚ ብለህ ጥራው አለው።

ምዕራፍ 2።

1፤ የእስራኤልም ልጆች ቀጥር እንደማይሰፈርና እንደማይቁጠር እንደ ባሕር አሸዋ ይሆናል፤ እንዲህም ይሆናል፤ እናንተ ሕዝቤ አይደላችሁም ተብሎ በተነገረበት በዚያ ስፍራ የሕይወት አምላክ ልጆች ይባላሉ።

2፤ የይሁዳ ልጆችና የእስራኤል ልጆች በአንድነት ይሰበሰባሉ፤ ለእነርሱም አንድ አለቃ ይሾማሉ፤ ከምድሪቱም ይወጣሉ፤ የኢይዝራኤል ቀን ታላቅ ይሆናልና።

3፤ ወንድሞቻችሁን። ዓሚ፤ እኅቶቻችሁንም። ሩሃማ በሉአቸው።

4፤ እናታችሁ ሚስቴ አይደለችምና፤ እኔም ባልዋ አይደለሁምና ተምዋገቱ፤ ከእናታችሁ ጋር ተምዋገቱ። ግልሙትናዋን ከፊትዋ፤ ምንዝርናዋንም ከጡቶቻቸው መካከል ታስወግድ፤

5፤ ዕራቁትዋን እንዳልገፍፋት፤ እንደ ተወለደችበትም ቀን እንዳላደርጋት፤ እንደ ምድረ በዳና እንደ ደረቅ ምድር እንዳላደርጋት፤ በጥማትም እንዳልገድላት፤

6፤ የግልሙትና ልጆች ናቸውና ልጆችን አልምርም።

7፤ እናታቸው አመንዝራላች፤ የፀነሰቻቸውም። እንጂራዬንና ውኃዬን፤ ጥጤንና የተልባ እግሬን፤ ዘይቴንና መጠጤን ከሚሰጡኝ ከውሽምቼ በኋላ እሄዳለሁ ብላ አስነወረቻቸው።

8፤ ስለዚህ፤ እነሆ፤ መንገድሽን በእሾህ እዘጋለሁ፤ መንገድዎንም እንዳታገኝ ቅጥርን እቀጥርባታለሁ።

9፤ ውሽምቸዎንም ትከተላለች፤ ነገር ግን አትደርስባቸውም፤ ትፈልጋቸውማለች፤ ነገር ግን አታገኛቸውም፤ እርስዎም። ከዛሬ ይልቅ የዚያን ጊዜ ይሻለኝ ነበርና ተመልሼ ወደ ቀደመው ባሌ እሄዳለሁ ትላለች።

10፤ እርስዎም እህልንና ወይንን ጠጅ ዘይትንም የሰጠኋት፤ ለበአልም የተሠራውን ብርና ወርቅ ያበዛሁላት እኔ እንደ ሆንሁ አላወቁችም።

11፤ ስለዚህ እህሌን በጊዜዎ፤ ወይን ጠጄንም በወረትዎ እወስዳለሁ፤ ዕራቁትነትዎንም እንዳትሸፍን ጥጤንና የተልባ እግሬን እገፍፋታለሁ።

12፤ አሁንም ውሽምቸዎ እያዩ ነውርዎን እገልጣለሁ፤ ከእጄም ማንም አያድናትም።

13፤ ደስታዎንም ሁሉ፤ በዓላቶችዎንም፤ መባቻዎችዎንም፤ ሰንበቶችዎንም፤ የተቀደሱትንም ጉባኤዎችን ሁሉ አስቀራለሁ።

14፤ እርስዎም። ውሽምቼ የሰጡኝ ዋጋዬ ይህ ነው ያለችውን ወይንዎንና በለስዎን አጠፋለሁ፤ ዱርም አደርገዋለሁ፤ የምድረ በዳም አራዊት ይበሉታል።

15፤ እኔን ረስታ ውሽምቸዎን እየተከተለች፤ በጉትችቸዎና በጌጥዎም እያጌጠች ለበአሊም ያጠነችበትን ወራት አበቀልባታለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር።

16፤ ስለዚህ፤ እነሆ፤ አባብላታለሁ፤ ወደ ምድረ በዳም አመጣታለሁ፤ ለልብዎም እናገራለሁ።

17፤ ከዚያም የወይን ቦታዎን፤ የተስፋ ብርም እንዲሆንላት የአኮርን ሸለቆ አሰጣታለሁ፤ በዚያም ከግብጽ ምድር እንደ ወጣችበት ቀን እንደ ሕፃንነትዎ ወራት ትዘምራለች።

18፤ በዚያ ቀን ባሌ ብለሽ ትጠሪኛለሽ እንጂ ዳግመኛ በአሌ ብለሽ አትጠሪኝም፤ ይላል እግዚአብሔር፤

19፤ የበአሊምን ስም ከአፍዎ አስወግደዋለሁና፤ በስማቸውም እንግዲህ አይታሰቡምና።

20፤ በዚያም ቀን ከምድር አራዊትና ከሰማይ ወፎች ከመሬትም ተንቀሳቃሾች ጋር ቃል ኪዳን አደርግላቸዋለሁ፤ ቀስትንና ሰይፍን ሰልፍንም ከምድር አሰብራለሁ፤ ተከልለውም እንዲኖሩ አስተኛቸዋለሁ።

21፤ ለዘላለምም ለእኔ እንድትሆኑ አጭሻለሁ፤ በጽድቅና በፍርድ በምሕረትና በርኅራኄ አጭሻለሁ።

22፤ ለእኔም እንድትሆኑ በመታመን አጭሻለሁ፤ አንቺም እግዚአብሔርን ታውቁአለሽ።

23፤ በዚያንም ቀን እመልሳለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ለሰማይ እመልሳለሁ፤ ሰማይም ለምድር ይመልሳል፤

24፤ ምድርም ለእህልና ለወይን ጠጅ ለዘይትም ትመልሳለች፤ እነርሱም ለኢይዝራኤል ይመልሳሉ።

25፤ በምድርም ላይ ለእኔ እዘራታለሁ፤ ምሕረትም የሌላትን እምራሰሁ፤ ሕዝቤም ያልሆነውን፤ አንተ ሕዝቤ ነህ እለዋለሁ፤ እርሱም፤ አንተ አምላኬ ነህ ይለኛል።

ምዕራፍ 3።

1፤ እግዚአብሔርም። የእስራኤል ልጆች ወደ ሌሎች አማልክት ቢመለሱና የዘቢብ ጥፍጥፍን ቢወድዱ እንኳ፤ እግዚአብሔር እንደሚወድዳቸው አንተም ውሸማዋን የምትወድደውን አመንዝራይትን ሴት ውደድ አለኝ።

2፤ እኔም በአሥራ አምስት ብርና በአንድ ቆሮስ መስፈሪያ ተኩል ገብስ ገዛኋት።

3፤ ከእኔ ጋር ብዙ ወራት ተቀመጧ፤ ኢታመንዝሪም፤ ለሌላ ሰውም አትሁኚ፤ እኔም እንዲሁ እሆንልሻለሁ አልኋት።

4፤ የእስራኤል ልጆች ያለ ንጉሥና ያለ አለቃ፤ ያለ መሥዋዕትና ያለ ዓምድ፤ ያለ ኤፍድና ያለ ተራፊም ብዙ ወራት ይቀመጣሉና፤

5፤ ከዚያም በኋላ የእስራኤል ልጆች ተመልሰው አምላካቸውን እግዚአብሔርንና ንጉሣቸውን ዳዊትን ይፈልጋሉ፤ በኋለኛውም ዘመን ፈርተው ወደ እግዚአብሔርና ወደ በረከቱ ይመጣሉ።

ምዕራፍ 4።

1፤ እናንተ የእስራኤል ልጆች ሆይ፤ እውነትና ምሕረት እግዚአብሔርንም ማወቅ በምድር ስለሌለ እግዚአብሔር በምድሩ ላይ ከሚኖሩ ጋር ክርክር አለውና የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ።

2፤ እርግማንና ሐሰት ግዳይና ስርቆት ምንዘርናም ወጥተዋል፤ ደምም ወደ ደም ደርሶአል።

3፤ ስለዚህ ምድሪቱ ታለቅሳለች፤ በእርስዎም የሚቀመጡ ሁሉ ከምድር አራዊትና ከሰማይ ወፎች ጋር ይደክማሉ፤ የባሕሩም ዓሦች ያልቃሉ።

4፤ ነገር ግን ሕዝብህ ከካህን ጋር እንደሚከራከሩ ናቸውና ማንም አይከራከር፤ ማንም አይዝለፍ።

5፤ በቀንም ትሰናከላለህ፤ ነቢዩም ከአንተ ጋር በሌሊት ይሰናከላል፤ እናትህንም አጠፋታለሁ።

6፤ ሕዝቤ እውቀት ከማጣቱ የተነሣ ጠፍቶአል፤ አንተም እውቀትን ጠልተሃልና እኔ ካህን እንዳትሆነኝ እጠላሃለሁ፤ የአምላክህንም ሕግ ረስተሃልና እኔ ደግሞ ልጆችህን እረሳለሁ።

7፤ እንደ ብዛታቸው መጠን ኃጢአት ሠሩብኝ፤ እኔም ክብራቸውን ወደ ነውር አለውጣለሁ።

8፤ የሕዝቤም ኃጢአት ሙብል ሆኖላቸዋል፤ ልባቸውንም ወደ በደላቸው አድርገዋል።

9፤ እንደ ሕዝቡም እንዲሁ ካህኑ ይሆናል፤ በመንገዳቸውም እበቀላቸዋለሁ፤ ሥራቸውንም እመልስባቸዋለሁ።

10፤ እግዚአብሔርንም መጠበቅ ትተዋልና ሲበሉ አይጠግቡም፤ ሲያመነዝሩም አይበዙም።

11፤ ግልሙትና የወይን ጠጅ ስካርም አእምሮን ያጠፋል።

12፤ የግልሙትና መንፈስ ሕዝቤን አስቶአቸዋልና፤ እነርሱም ከአምላካቸው ርቀው አመንዝረዋልና በትራቸውን ይጠይቃሉ፤ ዘንጋቸውም ይመልስላቸዋል።

13፤ በተራሮችም ራስ ላይ ይሠዋሉ፤ ጥላውም መልካም ነውና ከኮምበልና ከልብን ከአሆማም ዛፍ በታች በኮረብቶች ላይ ያጥናሉ፤ ስለዚህ ሴቶች ልጆቻችሁ ይገለሙታሉ፤ ሙሽሮቻችሁም ያመነዝራሉ።

14፤ ወንዶችም ደግሞ ከጋለሞቶች ጋር ይጫወታሉና፤ ከጋለሞቶችም ጋር ይሠዋሉና ሴቶች ልጆቻችሁ በገለሞቱ ጊዜ፤ ሙሽሮቻችሁም ባመነዘሩ ጊዜ አልቀጣቸውም፤ የማያስተውልም ሕዝብ ይገለበጣል።

15፤ እስራኤል ሆይ፤ አንተ ብታመነዝር ይሁዳ አይበድል፤ እናንተም ወደ ጌልገላ አትግቡ፤ ወደ ቤትአዌንም አትውጡ፤ ወይም። ሕያው እግዚአብሔርን! ብላችሁ አትማሉ።

16፤ እስራኤል እንደ እልከኛ ጊደር እንቢ ብሎአል፤ እግዚአብሔርስ በሰፊው ቦታ እንደ ጠቦት ያሰማራዋልን?

17፤ ኤፍሬም ከጣዖታት ጋር ተጋጠመ፤ ተወው።

18፤ ስካርን ፈጽመዋል፤ ግልሙትናንም አብዝተዋል፤ አለቆችዎም ነውርን እጅግ ወደዱ።

19፤ ነፋስ በከንፍዋ አስሮአታል፤ ከመሥዋዕታቸውም የተነሣ ያፍራሉ።

ምዕራፍ 5።

1፤ ካህናት ሆይ፤ ይህን ስሙ፤ የእስራኤል ቤት ሆይ፤ አድምጡ፤ የንጉሥ ቤት ሆይ፤ ልብ አድርጉ፤ በምጽጳ ላይ ወጥመድ፤ በታቦርም ላይ የተዘረጋ አሸክላ ሆናችኋልና ፍርድ በእናንተ ላይ ነው።

2፤ ዓመፀኞችም እርድ አብዝተዋል፤ እኔ ግን እነዚያን ሁሉ እዘልፋለሁ።

3፤ ኤፍሬምን አውቀዋለሁ፤ እስራኤልም ከእኔ አልተሰወረም፤ ኤፍሬም ሆይ፤ ዛሬ አመንዝረሃል፤ እስራኤልም ረከሶአል።

4፤ ወደ አምላካቸው ይመለሱ ዘንድ ሥራቸውን አላቀኑም፤ የግልሙትና መንፈስ በውስጣቸው አለና፤ እግዚአብሔርንም አላውቁምና።

5፤ የእስራኤልም ትዕቢት በፊቱ ይመሰክራል፤ ስለዚህ እስራኤልና ኤፍሬም በኃጢአታቸው ይሰናከላሉ፤ ይሁዳም ደግሞ ከእነሱ ጋር ይሰናከላል።

6፤ እግዚአብሔርንም ለመሻት በጎቻቸውንና ላሞቻቸውን ነድተው ይሄዳሉ፤ ነገር ግን እርሱ ከእነርሱም ተመልሶአልና አያገኙትም።

7፤ ዲቃሎችን ልጆች ወልደዋልና እግዚአብሔርን ወንጀለዋል፤ አሁንም አንድ ወር እነርሱንና ርስታቸውን ይበላቸዋል።

8፤ በጊብዓ መለከትን፤ በራማ እንቢልታን ንፉና። ብንያም ሆይ፤ ከአንተ በኋላ እያላችሁ በቤትአዌን ላይ እሪ በሉ።

9፤ ኤፍሬም በዘለፋ ቀን የፈረሰ ይሆናል። በእስራኤል ነገዶች ዘንድ በእርግጥ የሚሆነውን ነገር ገልጫለሁ።

10፤ የይሁዳ አለቆች ድምበርን እንደሚነቅሉ ሆነዋል፤ እኔም መግቴን እንደ ውኃ አፈስሰባቸዋለሁ።

11፤ ኤፍሬም ከትእዛዝ በኋላ መሄድን ወድዶአልና የተገፋና በፍርድ የተገደባ ሆኖአል።

12፤ እኔም ለኤፍሬም እንደ ብል፣ ለይሁዳም ቤት እንደ ነቀዝ ሆኜአለሁ።

13፤ ኤፍሬምም ደዌውን፣ ይሁዳም ቀሳሱን ባየ ጊዜ ኤፍሬም ወደ አሦር ሄደ ወደ ንጉሡም ወደ ኢያሪም መልእክተኛን ላከ፤ እርሱ ግን ይፈውሳችሁ ዘንድ፣ ከቀሳሳችሁም ያድናችሁ ዘንድ አልቻለም።

14፤ እኔም ለኤፍሬም እንደ አንበሳ፣ ለይሁዳም ቤት እንደ አንበሳ ደቦል እሆናለሁና፤ እኔም ነጥቁ እሄዳለሁ እወስድማለሁ፣ የሚያድንም አይገኝም።

15፤ በደላቸውንም እስኪያውቁ ድረስ፣ ፊቴንም እስኪሹ ድረስ ሄጄ ወደ ስፍራዬ እመለሳለሁ፤ በመከራቸው ጊዜ እጅግ አድርገው ፊቴን ይፈልጋሉ።

ምዕራፍ 6።

1፤ ኑ፣ ወደ እግዚአብሔር እንመለስ፤ እርሱ ሰብሮናልና፣ እርሱም ይፈውሰናል፤ እርሱ መትቶናል፣ እርሱም ይጠግነናል።

2፤ ከሁለት ቀን በኋላ ያድነናል፤ በሦስተኛውም ቀን ያስነሣናል፣ በፊቴም በሕይወት እንኖራለን።

3፤ እንወቅ፤ እናውቀውም ዘንድ እግዚአብሔርን እንከተል፤ እንደ ወገግታም ተዘጋጅቶ እናገኘዋለን፤ እንደ ዝናብም ምድርንም እንደሚያጠጣ እንደ መጨረሻ ዝናብ ይመጣል።

4፤ ምሕረታችሁ እንደ ማለዳ ደመና፣ በማለዳም እንደሚያልፍ ጠል ነውና ኤፍሬም ሆይ፣ ምን ላድርግልህ? ይሁዳ ሆይ፣ ምን ላድርግልህ?

5፤ ስለዚህ በነቢያት እጅ ቁረጥኋቸው፣ በአፌም ቃል ገደልኋቸው፤ ፍርዴም እንደ ብርሃን ይወጣል።

6፤ ከመሥዋዕት ይልቅ ምሕረትን፣ ከሚቃጠልም መሥዋዕት ይልቅ እግዚአብሔርን ማወቅ እወድዳለሁና።

7፤ እነርሱ ግን እንደ አዳም ቃል ኪዳንን ተላልፈዋል፤ በዚያም ላይ ወንጅለውኛል።

8፤ ገለጻድ ኃጢአትን የሚሠሩ ሰዎች ከተማ፣ በደምም የተቀባ ነው።

9፤ ለሰውም እንደሚያደቡ ወንበዴዎች፣ እንዲሁ የካህናት ወገኖች በሴኬም መንገድ ላይ ይገድላሉ፤ ሴሰኝነትንም ያደርጋሉ።

10፤ በእስራኤል ቤት የሚያስፈራን ነገር አይቻለሁ፤ በዚያ በኤፍሬም ውስጥ ግልሙትና ተገኘ፣ እስራኤልም ረከሰአል።

11፤ ይሁዳ ሆይ፣ የሕዝቤን ምርኮ በምመልስበት ጊዜ ለአንተ ደግሞ መከር ተወስኖልሃል።

ምዕራፍ 7።

1፤ በሐሰት አድርገዋልና፣ ሌባም ገብቶአልና፣ በውጭም ወንበዴዎች ቀምተዋልና እስራኤልን እፈውስ ዘንድ በወደድሁ ጊዜ የኤፍሬም ኃጢአትና የሰማርያ ክፋት ተገለጠ።

2፤ እኔም ክፋታቸውን ሁሉ እንዳሰብሁ በልባቸው አያስቡም አሁንም ሥራቸው ከብባቸዋለች፣ በፊቴም አለች።

3፤ ንጉሡን በከፋታቸው፣ አለቆቹንም በሐሰታቸው ደስ አሰኝተዋል።

4፤ ሁሉም አመንዝራዎች ናቸው፤ ጋጋሪ እንደሚያነድድበት እንደ ምድጃ ናቸው፤ ሁሉ እስኪበካ ድረስ እሳትን መቁስቁስና እርሾን መለወስ ይቆያል።

5፤ በንጉሣችን ቀን አለቆች ከወይን ጠጅ ሙቀት የተነሣ ታመሙ፤ እርሱም ከዋዘኞች ጋር እጁን ዘረጋ።

6፤ እያደቡ ልባቸውን እንደ ምድጃ አዘጋጅተዋል፤ አበዛቸውም ሌሊቱን ሁሉ አንቀላፋ፤ በጠባም ጊዜ እንደ እሳት ነበልባል ይነድዳል።

7፤ ሁሉም እንደ ምድጃ ግለዋል፤ ፈራጆቻቸውንም በሉ፤ ነገሥታቶቻቸውም ሁሉ ወደቁ፤ ከእነርሱም ወደ እኔ የሚጮኹ የለም።

8፤ ኤፍሬም ከአሕዛብ ጋር ተደባለቀ፤ ኤፍሬም እንዳልተገላበጠ ቂጣ ነው።

9፤ እንግዶች ጉልበቱን በሉት፣ እርሱም አላወቀም፤ ሽቦትም ወጣበት፣ እርሱም አላወቀም።

10፤ የእስራኤልም ትዕቢቱ በፊቱ መሰከረ፤ ወደ አምላካቸው ወደ እግዚአብሔር ግን አልተመለሱም፤ በዚህም ሁሉ አልፈለጉትም።

11፤ ኤፍሬምም አእምሮ እንደሌላት እንደ ሰነፍ ርግብ ነው፤ ግብጽን ጠፋ፣ ወደ አሦርም ሄዱ።

12፤ ሲሄዱ አሸክላዬን አዘረጋባቸዋለሁ፤ እንደ ሰማይ ወፎች አወርዳቸዋለሁ፤ መከራቸውን ሲሰሙ እገሥጻቸዋለሁ።

13፤ ከእኔ ፈቀቅ ብለዋልና ወዮላቸው! በእኔም ላይ ዐምፀዋልና ጥፋት ይምጣባቸው! እኔ ልታደጋቸው ወደድሁ፣ እነርሱ ግን በሐሰት ተናገሩብኝ።

14፤ በመኝታቸው ላይ ሆነው ያለቅሱ ነበር እንጂ በልባቸው ወደ እኔ አልጮኹም፤ ስለ እህልና ስለ ወይን ጠጅ ይሰበሰቡ ነበር፤ በእኔም ላይ ዐምፀው።

15፤ እኔም ከንዳቸውን አስተማርሁና አጸናሁ፤ እነርሱ ግን ክፉ ነገርን መከሩብኝ።

16፤ ወደ ከንቱ ነገር ተመለሱ፤ እንደ ተንከብኛ ቀስት ሆኑ፤ አለቆቻቸው ከምላሳቸው ቀጣ የተነሣ በሰይፍ ይወድቃሉ፤ ይህ በግብጽ ምድር ውስጥ መሳለቂያ ይሆንባቸዋል።

ምዕራፍ 8።

1፤ መለከትን ወደ አፍህ አቅርብ፤ ቃል ኪዳኔን ተላልፈዋልና፤ በሕይወት ላይ ዐምፀዋልና በእግዚአብሔር ቤት ላይ እንደ ንስር ይመጣል።

2፤ እነርሱም። አምላክ ሆይ፣ እኛ እስራኤል አወቅንህ ብለው ወደ እኔ ይጮኹሉ።

3፤ እስራኤል ደግነትን ጥሎአል፤ ጠላትም ያሳድዱታል።

4፤ ለራሳቸው ነገሥታትን አነገሡ፤ ከእኔም ዘንድ አይደለም፤ አለቆችንም አደረጉ፣ እኔም አላወቅሁም፤ ለጥፋታቸውም ከብራቸውና ከወርቃቸው፤ ጣቦታትን ለራሳቸው አደረጉ።

- 5፤ ሰማርያ ሆይ፥ እምበሳህን፤ ጥሎአል፤ ቀጣዬ በላያቸው ነድዶአል፤ እስከ መቼ ድረስ ንጹሕ ሊሆኑ አይችሉም?
- 6፤ ይህ ደግሞ ከእስራኤል ዘንድ ነው፤ ሠራተኛ ሠራው፥ እርሱም አምላክ አይደለም፤ የሰማርያም እምበሳ ይቆራረጣል።
- 7፤ ነፍስን ዘርተዋል፥ ዐውሎ ነፍስንም ያጭዳሉ፤ አገዳ የለውም፥ ከፍሬውም ዱቄት አይገኝም፤ ቢገኝም እንግዶች ይበሉታል።
- 8፤ እስራኤል ተውጦአል፥ በአሕዛብም መካከል ዛሬ እንደ ረከሰ ዕቃ ሆኖአል።
- 9፤ ለብቻውም እንደሚቀመጥ እንደ ምድረ በዳ አህያ ወደ አሦር ወጥተዋል፤ ኤፍሬምም ወዳጆቹን በእጅ መንሻ ገዛ።
- 10፤ ነገር ግን ለአሕዛብ እጅ መንሻ ቢሰጡ እኔ አሁን እሰበስባቸዋለሁ፤ ከንጉሥና ከአለቆችም ሸክም የተነሣ ይደክማሉ።
- 11፤ ኤፍሬም ኃጢአትን ለመሥራት መሠዊያ አብዝቶአልና መሠዊያ ለኃጢአት ይሆንላታል።
- 12፤ የሕጌን ብዛት ጽፌለታለሁ፤ እነርሱ ግን እንደ እንግዳ ነገር ቁጥረውታል።
- 13፤ መሥዋዕቱን ያቀርባሉ፥ ሥጋንም ያርዳሉ፥ ይበላሉም፤ እግዚአብሔር ግን አይቀበላቸውም፤ በደላቸውንም ያስባል፥ ኃጢአታቸውንም ይቀጣል፤ እነርሱም ወደ ግብጽ ይመለሳሉ።
- 14፤ እስራኤል ፈጣሪውን ረስቶአል፥ መስገኛዎችንም ሠርቶአል፤ ይሁዳም የተመሸጉትን ከተሞች አብዝቶአል፤ እኔ ግን በከተሞች ላይ እሳትን እሰድዳለሁ፥ አዳራሾችንም ትበላለች።

ምዕራፍ 9።

- 1፤ እስራኤል ሆይ፥ ከአምላክህ ተለይተህ አመንዝረሃልና እንደ አሕዛብ ደስ አይበልህ፥ ሐሴትንም አታድርግ፤ በእህሉ አውድማ ሁሉ ላይ የግልሙትናን ዋጋ ወድደሃል።
- 2፤ አውድማውና መጥመቂያው አይመግባቸውም፥ ጉሽ ጠጅም ይገድዳልባታል።
- 3፤ በእግዚአብሔር ምድር ላይ አይቀመጡም፤ ኤፍሬምም ወደ ግብጽ ይመለሳል፥ በአሦርም ርኩስን ነገር ይበላሉ።
- 4፤ ለእግዚአብሔርም የወይን ጠጅን ቁርባን አያፈስሱም፥ መሥዋዕታቸውም ደስ አያሰኘውም፤ የኅዝንም እንጀራ ይሆንላቸዋል፥ የሚበላውም ሁሉ ይረከሳል፤ እንጀራቸውም ለሰውነታቸው ይሆናል እንጂ ወደ እግዚአብሔር ቤት አይገባም።
- 5፤ በዓመት በዓል ቀንና በእግዚአብሔር በዓል ቀን ምን ታደርጋላችሁ?
- 6፤ እነሆ፥ ከጥፋት ሸሽተው ሄዱ፥ ግብጽም ትሰበስባቸዋለች፥ ሜምፎስም ትቀብራቸዋለች፤ ሳማም የብራቸውን ጌጥ ይወርሳል፥ እሾህም በድንኳኖቻቸው ውስጥ ይበቅላል።
- 7፤ የበቀል ወራት መጥቶአል፥ የፍዳም ወራት ደርሶአል፥ እስራኤልም ያውቃል፤ ከኃጢአትህና ከጠላትነትህ ብዛት የተነሣ ነቢዩ ሰንፎአል፥ መንፈስም ያለበት ሰው አብዶአል።
- 8፤ ኤፍሬም ከአምላኬ ጋር ተመልካች ነበረ፤ አሁን ግን ነቢዩ በመንገዱ ሁሉ ላይ የወፍ ወጥመድ ሆነ፥ በአምላኩም ቤት ጠላትነት አለ።
- 9፤ በጊብዓ ዘመን እንደ ነበረ እጅግ ረከሱ፤ እርሱም በደላቸውን ያስባል፥ ኃጢአታቸውንም ይበቀላል።

10፤ እስራኤልን በምድረ በዳ እንዳለ ወይን ሆኖ አገኘሁት፤ አባቶቻችሁንም ከመጀመሪያዎ ዓመት እንደ በለስ በkWraት ሆነው አየኋቸው፤ እነርሱ ግን ወደ ብዔልፌጎር መጡ፤ ለነውርም ተለዩ፤ እንደ ወደዱትም ርኩስ ሆኑ።

11፤ የኤፍሬምም ክብር እንደ ወፍ በርሮ ይጠፋል፤ መውለድና መፅነስ ማርገዝም አይሆንላቸውም።

12፤ ልጆቻቸውንም ቢያሳድጉ ሰው እንዳይቀርላቸው ልጅ አልባ አደረጋቸዋለሁ፤ ከእነርሱም በራቅሁ ጊዜ ወየላቸው!

13፤ እኔ እንዳየሁ የኤፍሬም ልጆች ለምርኮ ተሰጥተዋል፤ ኤፍሬምም ልጆቹን ወደ ገዳዮች ያወጣል።

14፤ አቤቱ፣ ስጣቸው፤ ምን ትሰጣቸዋለህ? የሚጨነግፍን ማኅፀን የደረቀውንም ጡት ስጣቸው።

15፤ ከፋታቸው ሁሉ በጌልገላ አለ፤ በዚያ ጠልቻቸዋለሁ፤ ስለ ሠሩት ክፋት ከቤቴ አሳድዳቸዋለሁ፤ ከእንግዲህ ወዲያ አልወድዳቸውም፤ አለቆቻቸው ሁሉ ዓመፀኞች ናቸው።

16፤ ኤፍሬም ተመታ፣ ሥሩም ደረቀ፣ ፍሬም አያፈራም፤ ደግሞም ቢወልዱ የማኅፀናቸውን ፍሬ እንድላለሁ።

17፤ አልሰሙትምና አምላኬ ይጥላቸዋል፤ በአሕዛብም መካከል ተቅባዝገዥቸ ይሆናሉ።

ምዕራፍ 10።

1፤ እስራኤል ፍሬው የበዛለት የለመለመ ወይን ነው፤ እንደ ፍሬው ብዛት መሠዊያውን አብዝቶአል፤ እንደ ምድሩም ማማር መጠን ሐውልቶችን እያሳመሩ ሠርተዋል።

2፤ ልባቸው ተከፈለ፤ አሁንም በደላቸውን ይሸከማሉ፤ እርሱ መሠዊያቸውን ያፈርሳል፤ ሐውልቶቻቸውን ያጠፋል።

3፤ አሁንም። ንጉሥ የለንም፣ እግዚአብሔርን አልፈራንምና፤ ንጉሥስ ምን ያደርግልናል? ይላሉ።

4፤ የማይረባውን ቃል ይናገራሉ፤ ቃል ኪዳን በገቡ ጊዜ በሐሰት ይምላሉ፤ ስለዚህ መርዛም ሣር በእርሻ ትልም ላይ እንደሚበቅል መቅሠፍት ይበቅልባቸዋል።

5፤ የሰማርያ ሰዎች ስለ ቤትአዌን እምቦሳ ይፈራሉ፤ ክብሩም ከእርሱ ዘንድ ወጥቶአልና ሕዝቡ ያለቅሱለታል፤ የጣዖቱ ካህናትም በኅዘን ይንተባተባሉ።

6፤ ለንጉሡ ለአያሪም እጅ መንሻ ይሆን ዘንድ ወደ አሦር ይሚረካል፤ ኤፍሬምን እፍረት ይይዘዋል፤ እስራኤልም በምክሩ ያፍራል።

7፤ ሰማርያ ከንጉሥዋ ጋር በውኃ ላይ እንዳለ አረፋ ጠፍታለች።

8፤ የእስራኤል ኃጢአት የሆኑት የአዌን የኮረብታው መስገጃዎች ይፈርሳሉ፤ እሾህና አሜከላ በመሠዊያዎቻቸው ላይ ይበቅላል፤ ተራሮችንም። ከደኑን፣ ኮረብቶችንም። ውደቁብን ይሉላቸዋል።

9፤ እስራኤል ሆይ፣ ከጊብዓ ዘመን ጀምረህ ኃጢአትን ሠርተሃል፤ በዚያ ጸንተዋል፤ በጊብዓ ላይ ሰልፍ አይደርስባቸውምን?

10፤ በፈቀድሁም ጊዜ እንሥዳቸዋለሁ፤ ስለ ሁለቱም ኃጢአታቸው በታሰሩ ጊዜ አሕዛብ ይሰበሰቡባቸዋል።

11፤ ኤፍሬም ማበራየት እንደ ለመደች ጊደር ነው። እኔ ግን በአንገቱ ውበት እጫንበታለሁ፤ በኤፍሬም ላይ እጠምድበታለሁ። ይሁዳም ያርሳል፤ ያዕቆብም አፈሩን ያለሰልሳል።

12፤ እግዚአብሔር መጥቶ ጽድቅን እስኪያዘንብላችሁ ድረስ እርሱን የምትሹበት ዘመን ነውና ለእናንተ በጽድቅ ዝሩ፤ እንደ ምሕረቴም መጠን እጨዳ። ጥጋታችሁንም እረሱ።

13፤ ከፋትን አርሳችኋል፤ ኃጢአትንም አጭዳችኋል፤ የሐሰትንም ፍሬ በልታችኋል፤ በኃያላንህ ብዛት፤ በመንገድህም ላይ ታምነሃልና።

14፤ በሕዝብህም መካከል ሽብር ይነሣል፤ እናትም ከልጆቿ ጋር በተፈጠፈጠች ጊዜ ሰልማን ቤትአርብኤልን በሰልፍ ቀን እንዳፈረሰ፤ አምባዎችህ ሁሉ ይፈርሳሉ።

15፤ ከኃጢአታችሁም ከፋት የተነሣ ቤቴል እንዲሁ ያደርግላችኋል፤ በነጋ ጊዜ የእስራኤል ንጉሥ ፈጽሞ ይጠፋል።

ምዕራፍ 11።

1፤ እስራኤል ሕፃን በነበረ ጊዜ ወደድሁት፤ ልጄንም ከግብጽ ጠራሁት።

2፤ አብዝኜ ብጠራቸው አጥብቀው ከፊቴ ራቁ፤ ለበኣሊምም ይሠዉ ነበር፤ ለተቀረጹ ምስሎችም ያጥኑ ነበር።

3፤ እኔም ኤፍሬምን ከንዱን ይገፍ በእግሩ እንዲሄድ መራሁት፤ እኔም እፈውሳቸው እንደ ነበርሁ አላወቁም።

4፤ በሰው ገመድ በፍቅርም እስራት ሳብኋቸው፤ ለእነርሱም ቀምበርን ከጫንቃቸው ላይ እንደሚያነሣ ሆንሁ፤ ድርቆሽም ጣልሁላቸው።

5፤ ወደ እኔ ይመለሱ ዘንድ አልወደዱምና ወደ ግብጽ ምድር ይመለሳሉ፤ አሦርም ንጉሣቸው ይሆናል።

6፤ ከመከሩትም ምክር የተነሣ ሰይፍ በከተሞቻቸው ላይ ይወድቃል፤ ከበርቴዎችንም ያጠፋል።

7፤ ሕዝቤም ከእኔ ይመለሱ ዘንድ ወደዱ፤ ወደ ላይም ቢጠሩአቸው ማንም ከፍ ከፍ ያደርጋቸው ዘንድ አይችልም።

8፤ ኤፍሬም ሆይ፤ እንዴት እጥልሃለሁ? እስራኤል ሆይ፤ እንዴትስ አሳልፌ እስጥሃለሁ? እንዴትስ እንደ አዳማ እጥልሃለሁ? እንዴትስ እንደ ሲባዮ አደርግሃለሁ? ልቤ በውስጤ ተናውጣለች፤ ምሕረቴም ተነሣሥታለች።

9፤ እኔ አምላክ ነኝ እንጂ ሰው አይደለሁምና፤ በመካከልህም ቅዱሱ ነኝና የቁጣዬን መቅሠፍት አላደርግም፤ ኤፍሬምንም አጠፋ ዘንድ አልመለስም፤ በመግትም አልመጣም።

10፤ እግዚአብሔርን ይከተላሉ፤ እርሱም እንደ አንበሳ ያገሣል፤ ባገሣም ጊዜ ልጆች እየተንቀጠቀጡ ከምዕራብ ይመጣሉ።

11፤ እንደ ወፍም ከግብጽ፤ እንደ ርግብም ከአሦር ምድር እየተንቀጠቀጡ ይመጣሉ፤ በቤታቸውም አኖራቸዋለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር።

ምዕራፍ 12።

1፤ ኤፍሬም በሐሰት፤ የእስራኤልም ቤት በተንኮል ከበበኝ፤ ይሁዳም ከታመነው ቅዱሱ ከእግዚአብሔር ጋር አይጸናም።

2፤ ኤፍሬም ነፋስን ይበላል፤ የምሥራቅንም ነፋስ ይከተላል፤ ሁልጊዜም ሐሰትንና ተንኮልን ያበዛል፤ ከአሦር ጋር ቃል ኪዳን ያደርጋሉ፤ ወደ ግብጽም ዘይት ይወስዳሉ።

3፤ እግዚአብሔርም ደግሞ ከይሁዳ ጋር ክርክር አለው፤ ያዕቆብንም እንደ መንገዱ ይቀጣል፤ እንደ ሥራውም ይመልስለታል።

4፤ በማኅፀን ውስጥ ወንድሙን በተረከዙ ያዘው፤ በጉልማስነቱም ጊዜ ከአምላክ ጋር ታገለ፤

5፤ ከመልአኩም ጋር ታግሎ አሸነፈ፤ አልቅሶም ለመነው። በቤቴልም አገኘው፤ በዚያም ከእኛ ጋር ተነጋገረ።

6፤ እርሱም የሠራዊት አምላክ እግዚአብሔር ነው፤ የመታሰቢያው ስም እግዚአብሔር ነው።

7፤ ስለዚህ ወደ አምላክህ ተመለስ፤ ምሕረትንና ፍርድን ጠብቅ፤ ዘወትርም በአምላክህ ታመን።

8፤ ከከነዓን ወገን ነው፤ በእጁ የተንኮል ሚዛን አለ፤ ሽንገላንም ይወድዳል።

9፤ ኤፍሬምም። ባለ ጠጋ ሆኜአለሁ፤ ሀብትንም አግኝቻለሁ፤ በድካሜም ሁሉ ኃጢአት የሚሆን በደል አይገኝብኝም አለ።

10፤ እኔም ከግብጽ ጀምሮ አምላክህ እግዚአብሔር ነኝ፤ እንደ ዓመት በዓል ቀን እንደ ገና በድንኳን እንድትኖር አደርግሃለሁ።

11፤ ለነቢያትም ተናግራለሁ፤ ራእይንም አብዝቻለሁ፤ በነቢያትም እጅ ምሳሌዎችን አውጥቻለሁ።

12፤ ኃጢአት በገለጻድ አለ፤ ፈጽመው ከንቱ ናቸው፤ ወይፈኖች በጌልገላ ይሠዋሉ፤ መሠዊያዎቻቸውም በእርሻ ትልም ላይ የድንጋይ ክምር ይሆናሉ።

13፤ ያዕቆብ ወደ ሶርያ አገር ሸሸ፤ እስራኤልም ስለ ሚስት አገለገለ፤ ስለ ሚስትም ጠባቂ ነበረ።

14፤ እግዚአብሔርም በነቢይ እጅ እስራኤልን ከግብጽ አወጣ፤ በነቢይም እጅ ጠበቀው።

15፤ ኤፍሬም አስመርሮ አስቆጣው፤ ስለዚህ ደሙ በላዩ ላይ ነው፤ ጌታውም ስድቡን በራሱ ላይ ይመልሳል።

ምዕራፍ 13።

1፤ ኤፍሬም በተናገረ ጊዜ ፍርሃት ነበረ፤ በእስራኤልም ዘንድ ታቦየ፤ ነገር ግን በኣልን በማምለክ በበደለ ጊዜ ሞተ።

2፤ አሁንም ኃጢአትን ይሠሩ ዘንድ ጨመሩ፤ በብራቸውም ለራሳቸው ቀልጦ የተሠራ ምስልን፤ እንደ ጥበባቸውም ጣዖታትን ሠርተዋል፤ ሁሉም የሠራተኛ ሥራ ናቸው። ስለ እነርሱም። የሚሠዉ ሰዎች እምቦሳውን ይሳሙ ይላሉ።

3፤ ስለዚህም እንደ ማለዳ ደመና፤ በጥዋትም እንደሚያልፍ ጠል፤ በዐውሎ ነፍስም ከአውድማ እንደሚበተን አብቅ፤ ከመስኮትም እንደሚወጣ ጢስ ይሆናሉ።

4፤ እኔ ግን ከግብጽ ምድር ጀምሮ አምላክህ እግዚአብሔር ነኝ፤ ከእኔም በቀር ሌላ አምላክ አታውቅም፤ ከእኔም በቀር ሌላ መድኃኒት የለም።

5፤ በምድረ በዳ፤ እጅግ በደረቀ ምድር አውቄህ ነበር።

6፤ ከተሰማሩ በኋላ ጠገቡ፣ በጠገቡም ጊዜ ልባቸው ታብዩ፤ ስለዚህ ረሱኝ።

7፤ ስለዚህም እኔ እንደ አንበሳ ሆንሁባቸው፣ እንደ ኑብርም በመንገድ አጠገብ አደባባቸዋለሁ፤

8፤ ልጅዎ እንደ ተነጠቀባት ድብ እገጥማቸዋለሁ፣ የልባቸውንም ስብ እቀድዳለሁ፤ በዚያም እንደ አንበሳ እበላቸዋለሁ፣ የምድረ በዳም አውሬ ይነጣጠቃቸዋል።

9፤ እስራኤል ሆይ፣ በእኔ በረዳትህ ላይ በመነሣትህ ጥፋትህ ነው።

10፤ በየከተማህ ሁሉ ያድንህ ዘንድ ንጉሥህ ወዴት አለ? ስለ እነርሱም። ንጉሥንና አለቆችን ስጠኝ ብለህ የተናገርኸው መሳፍንቶችህ ወዴት አሉ?

11፤ በቀጣዩ ንጉሥን ሰጠሁህ፣ በመዓቱም ሻርሁት።

12፤ የኤፍሬም በደል ታስሮአል፣ ኃጢአቱም ተከማችቶአል።

13፤ ምጥ እንደ ያዛት ሴት ጭንቅ ይመጣበታል፤ በሚወለድበት ጊዜ በማኅፀን አፍ ቀጥ ብሎ አይወጣምና እእምሮ የሌለው ልጅ ነው።

14፤ ከሲኦል እጅ እታደጋቸዋለሁ፣ ከሞትም እቤገቸዋለሁ፤ ሞት ሆይ፣ ቸነፈርህ ወዴት አለ? ሲኦል ሆይ፣ ማጥፋትህ ወዴት አለ? ርኅራኄ ከዓይኔ ተሰወረች።

15፤ በወንድሞቼ መካከል ፍሬያማ ቢሆን የምሥራቅ ነፋስ ይመጣል፣ የእግዚአብሔር ነፋስ ከምድረ በዳ ይመጣል፤ ምንጩንም ያደርቃል፣ ፈሳሹንም ያጠፋል፣ የተከበሩ ዕቃዎች ሁሉ ያሉበትን መዝገብ ይበዘብዛል።

16፤ ሰማርያ በአምላክዋ ላይ ዐምፃለችና በደልዋን ትሸከማለች፤ በሰይፍ ይወድቃሉ፣ ሕፃናቸውም ይፈጠፈጣሉ፣ እርጉዞቻቸውም ይቀደዳሉ።

ምዕራፍ 14።

1፤ እስራኤል ሆይ፣ በኃጢአትህ ወድቀሃልና ወደ አምላክህ ወደ እግዚአብሔር ተመለስ።

2፤ ከእናንተ ጋር ቃልን ውሰዱ፣ ወደ እግዚአብሔርም ተመልሳችሁ። ኃጢአትን ሁሉ አስወግድ፣ በቸርነትም ተቀበለን፣ በወይፈንም ፋንታ የከንፈራችንን ፍሬ እንሰጣለን።

3፤ አሦር አያድነንም፤ በፈረስ ላይ አንቀመጥም፤ ድሀ አደጉም በአንተ ዘንድ ምሕረትን ያገኛልና ከእንግዲህ ወዲህ ለእጆቻችን ሥራ። አምላኮቻችን ናችሁ አንላቸውም በሉት።

4፤ ቀጣዩ ከእርሱ ዘንድ ተመልሶአልና ዓመፃቸውን እፈውሳለሁ፣ በገዛ ፈቃዴ እወድዳቸዋለሁ።

5፤ ለእስራኤልም እንደ ጠል እሆነዋለሁ፤ እንደ አበባም ያብባል፣ እንደ ሊባኖስም ሥሩን ይሰድዳል።

6፤ ቅርንጫፎቹም ይዘረጋሉ፣ ውበቱም እንደ ወይራ፣ ሽታውም እንደ ሊባኖስ ይሆናል።

7፤ ከጥላውም በታች የሚቀመጡ ይመለሳሉ፤ ከእህሉም የተነሣ ይጠግባሉ፤ እንደ ወይንም አረግ ያብባሉ፤ መታሰቢያውም እንደ ሊባኖስ ወይን ጠጅ ይሆናል።

8፤ ከእንግዲህ ወዲያ ጣዖት ለኤፍሬም ምንድር ነው? እኔ ሰምቼዋለሁ። ወደ እርሱም እመለከታለሁ፤ እኔ እንደ ለመለመ ጥድ ነኝ፤ ፍሬህ በእኔ ዘንድ ይገኛል።

9፤ ይህን ነገር የሚያስተውል ጠቢብ፣ የሚያውቃትም አስተዋይ ማን ነው? የእግዚአብሔር መንገድ ቅን ነው። ጻድቃንም ይሄዱበታል፤ ተላላፊዎች ግን ይወድቁበታል።